

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 94/2024
25.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници по тужби Предузећа за производњу, трговину и услуге „Керић Fruit“ д.о.о. са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против туженог АД за осигурање „ДДОР Нови Сад“, ради регреса, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, са конкуренцијом Привредног суда у Новом Саду, у седници одржаној 25.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужбом поднетом Првом основном суду у Београду 26.02.2024. године, тужилац је тражио да суд обавезе туженог да му на име регреса исплати износ од 176.453,02 динара. У тужби је навео да је професионални превозник, да је дана 27.06.2015. године на међународној релацији дошло до оштећења робе у транспорту која је превожена у његовом шлеперу, да је прималац робе исту осигурао у међународном транспорту код „Триглав осигурања“, које му је због оштећења исплатило накнаду штете, а коју је затим тужилац исплатио „Триглав осигурању“ по поравнању постигнутом пред Привредним судом у Београду у предмету П 5694/2016. Тужилац је био осигуран код туженог за период од 01.07.2014. до 01.07.2015. године, односно у време када је дошло до штете коју је тужилац исплатио осигуравачу примаоца робе, због чега је тужилац упутио туженом захтев за исплату регресне штете, што је тужени одбио да учини. Уз тужбу је између осталог, приложен Insurance certificate No ... чији је издавалац тужени.

Први основни суд у Београду се решењем П 10690/17 од 06.09.2017. године исправљеним решењима под истим бројем од 27.09.2017. године и 29.05.2019. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овом спору и одлучио да се по правноснажности решења спис достави Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду. Тужилац је против овог решења изјавио жалбу коју је Виши суд у Београду одбацио као недозвољену решењем Гж 12967/19 од 21.12.2013. године. Након тога је Први основни суд у Београду предмет доставио Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду је уз допис П 805/24 од 29.02.2024. године предмет доставио Врховном суду да реши негативни сукоб надлежности, позивајући се на то да је седиште туженог у Новом Саду, због чега је тај суд у том месту, а не Привредни суд у Београду, опште месно надлежан према седишту туженог.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/2008...10/23), прописано је да привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У овом случају тужени је тужиоцу 01.07.2014. године, издао Insurance certificate No ..., из кога произлази да се тужилац као транспортно предузеће код туженог осигурао од губитка робе примљене на превоз у међународном друмском транспорту за период од 01. јула 2014. године до 01. јула 2015. године, са лимитом осигурања од 300.000 евра по камиону на територији Европе, искључујући земље бившег Совјетског Савеза.

Како се у конкретном случају ради о спору између два привредна субјекта насталог у обављању њихове делатности то је, сходно цитираној одредби Закона о уређењу судова, за суђење у овом спору стварно надлежан привредни суд.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП, прописано је да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште према извештају Агенције за привредне регистре.

Према одредби члана 5. став 1. тачка 9. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС“, бр.101/2013), на подручју Града Новог Сада суди Привредни суд у Новом Саду.

Како је Привредни суд у Новом Саду на чијој територији је седиште туженог, стварно и месно надлежан за суђење у овој правној ствари, то је донета одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић